

งานแปลธรรมใบลาน

เรื่องที่ ๗ ธรรมสุนันทสูตร

ผู้แปลพระครูนนทชัยคุณ

วัดรัชดา จังหวัดน่าน

1. ณะโนตัสสะตุ เอวเมสุตตัง เอกัง สะมะยังกะตะวาสาวัตถิยัง วิหาระติ เอตะเนอะนาถปิณฑิ กะอาราเป เอวะเมสุตตนิตนิถาวจันัง คำว่ามีต้นว่าเอวะเมสุตตังนี้เป็นอาทิ วจนังแห่งสูตรอันนี้อัยสมาอานันต เถรเจ้าตนมีอายุหากได้ สดับรับฟังเอาด้วยอาการดังนี้ เอกังสะมะยัง ยังมีกาลสมัยหาบหนึ่ง เมื่อพระพุทธเจ้า สัพพัญญูเจ้าสถิตสพราญในเจตวันะอาราม อันเป็นอารามแห่งอนาถปิณฑิกะสมมหาเศรษฐีอาศัยเผื่องเวียงสาวัต ถิราชธานี เป็นดีโคจรตามและตคาคิระเอโกริสุนันทราชาน นมะสัทถายกะหุละตินิสังสะระนะนา เดือน 11 ขึ้น 13 ค่ำ เพราะว่าได้วันยามตอนเจ้ากัแล้วแต่และ อินทะวงภิกขุเปียนตัวไม่สบาย บ้าเกิดมาภวจาติใดก็ดี หื้อข้ารู้จัก ธรรมพระพุทธเจ้า 8 หมื่น 4 พัน กัณฑ์แต่ดีและแต่ือะ

2. ระตะนานินาโท กิระตั้งไดยินมานี้ ยังบ่มิบทโพธิ์สัตว์ตนหนึ่ง จือสุนันทราช ก็มี กณิตยินดีใน พระรัตนตรัย แก้ว 3 ประการ ด้วยสัทธามากนักและ ขเอกะทิวะสังราชา อุปริวาสกะบะระตะโตสิริสะยะเนเม นิบเน เอวะเมวะจิตเนตตะ สีเอกะทิวะสังยังมีในวัน 1 พญาสุนันทะราชะ ก็ขึ้นสู่ปราสาท ปามบนอยู่เหนือราบ อาสนาอันมี สหสิทธิ์คณิงในราชหรัทัยไว้ในตนว่า ะคะวะโต นิติบิยะตานิขตนิจรัังติยา อุตหุเนติส่วนอันว่าธรรม ปิฎกตั้ง 3 แห่งพระพุทธเจ้ายังจักตั้งอยู่เลียงเวลายานาน เท้าไร ด้วยเหตุอันได้รู้ว่าจะตั้งอยู่เลียงกาลนานอันจา อิตถกถานิอะติตานิต

3. ธรรมนิอะนิตานิกตะมาสะหะसानิอะติอุณาหุอรหันตา อะมมหา ะคะวะโตสนะนิตะติตานิติอิติ ถานอันว่าพระพุทธเจ้าตั้งหลายอันเป็นปแล้วมีเท้าได้อันจาธรรมปิฎกอันเป็นไปแล้วมีเท้าไดจาอริยะสาวกะมี เท้าไดจาอริยะสังฆานิกตามานิตตะมานิ สมมติสังฆะ คือว่าภิกขุอันเป็นบุฤชนันนังตั้งอยู่ เลียงกาลนานเท้าได นั้นจาภิกขุสงฆ์ตั้งหลายจักตั้งอยู่นานเท้าได้อันจาศาสนา 2 ประการคือว่าปริวัตติศาสนาและพหุจะริยะศาสนา ผังจักตั้งอยู่เลียงกาลนานเท้าได้อันจาประการ คีล 8 คีล 8 แห่งตนคฤหัสถ์ตั้งหลายยังจักตั้งอยู่ เลียงกาลนาน เท้าได้อันจาตินิรัตนานิบริหานิเลาเออะ

4. นานิรพิภกตีผา เวโลตานิสฺสุขาอะฝิงโลตานิริวชาสะนิตส่วนอันว่า แก้วตั้ง 3 ถือว่าพระพุทธรเจ้า และพระธรรมเจ้า พระสงฆเจ้านี้ถือว่าเสียดังอันสิตาโลกตั้งหลายอันหาตีเป้งบได้มีนริยเป็นที่โม แห่งสิตาโลกตั้งหลายมากนั้กจะและเทวโลกถือว่าจันฟ้า ตั้ง 6 จักเปลาเสียดังและเหมือนอันโลกตั้งหลายจักฉิบหายเลี้ยงเที่ยงมีจะและ บรินิชเตตติมานะ ในเมื่อพระพุทธรเจ้าปรินิพพานด้วยอนุมาพิเสสนิปาน ธาตุยังตั้งศาสนาไว้เลี้ยงกาลนั้นนานเท่าใดจา ส่วนอันว่าพระยา สุปันทราก็มีใจสันษุบพิจเสราจะนิตาติปฏิภณามาลาตินิกหาเมตวา

5. เยนภคะวา เตนุมนสามมิอุปลิกถมิตวาภคะวานันตอะภิเถตวาอุมมณินินิสสิถิอุถมนันตนิสเนชिภคะอะอานัตเอตเถเวโรปนติวเสในวันลุน นั้นพญาสุนันทะราจะยังบริษัทตั้งหลายก็หือยังศีล มีต้นว่า ปพีภณาของหอมดอกไม้ตั้งหลายแล้วพระพุทธรเจ้าอยู่สำราญดีเตอบสังกมิตวาก็เข้าไปในต้นนั้น อุปสัถมิตวากันว่าเข้าไปแล้วก็ไหว้พระพุทธรเจ้าด้วยสักการแล้วก็อยู่ต่ออันคารแก่ตนแล้วจึงกล่าวยังกำอันนั้น เจ้าพระพุทธรเจ้าว่าภันเตโรกนาปะโก เม มหาภคาภคะวาโลภนาเถตสะเมมะพากังขสินิตัสสมา จบนอถามีอะนิอะจะตัสสังจาราโลกัสสา

6. ติภันเตข้าแต่พระพุทธรเจ้าตนกรุณาแก่สัตว์โลก อันนำสัตว์ออกจากภวสังสารกำเสนาหาอันหนึ่งเกิดมีแก่ข้าเป็นอันมากนั้กพระพุทธรเจ้าตนเป็นถึเป้งแก่โลกตั้งหลายจุงทัดยังกำเสนาหาแก่ข้าบัดนี้เดอะ เหตุใดผู้ข้าอันจาแต่และสังฆารธรรมอันตมอันเถิดแห่งตลกตั้งหลายอันบ่หมื่นบ่เตียง ลัดอันและภคะวามหาราจะตุมทั้งมหากังภิตขเลมะมะตะเถหิติ พระพุทธรเจ้าจึงกล่าวว่าดูรามหาราจ กำเสนาหาแห่งมหาราจะมีอันใดจุงกล่าวยังกำเสนาหา อันนั้นแก ตถาคตะเดอะว่าอันเมื่อนั้นพระยาสุนันทะราจาก็ไหว้พระพุทธรเจ้าด้วยเสนาหาอันนั้น

7. ปั้นแก่พระพุทธรเจ้าตั้งตน จูประการแก่พระสัพพัญญูเจ้าหั้นและอะละภคะวาสุขุขถมลวิริตวาราจานัง มหากัง ขมนภิเนต เอวมะกะหะในกาลนั้นพระพุทธรเจ้าจักตัดยงำเสนาหาแห่งพญาสุนันทะราจาดังอันพระเจ้า จักไชขอบแก้ว ถือว่า มุขทวารอันแดงงามป็นตั้งทำแบบนั้นก็เจรจากับด้วยสุนันทะราจะนั้นว่า ดูราพระมหาราจจุงตั้งพุกละโสตาประสัทหุฟิงจำไว้ ตั้งพระตถาคตะจักกล่าวบัดนี้และ ดูรา มหาราจบุคคลผู้ใดปือจักบาถาตถาคตะด้วยกำลันนี้ บมีจักคนและในกาบนั้นพระพุทธรเจ้าจึงกล่าวว่า ดูรามหาราจสัตว์ตั้งหลายอันป็น

8. ไปแล้วก็มีมากนั้กและพระพุทธรเจ้าตั้งหลายก็มากนั้กและในภทิบั้นมีพระพุทธรเจ้าทั้งหลายเกิดมา 5 ตนคือ พระกกุลันทะ พระชิกนากปะกะ พระกัสสะปะ เป็น 3 ตน 4 ตน ตั้งพระตถาคตะพระพุทธรเจ้าตนจืออริยเมตัย เจ้าตนจักเกิดมาเป็นพระราวหน้าหั้นจะและ เป็น 5 ตน แล้ว พญาจึงจักถามพระพุทธรเจ้าจึงกล่าวว่ตั้งนี้ ภันเตภควาตุเมมนาวะโขหิอะสะณิสเอาเลาเกสุบารมีเยมูเรตวาอะติตราเอสสตาถนา ยะณิอะ

พระพិอะโท อะจริยงมฺหุสสิลังภาเนตภคคะวา ข้าแห่งพระพุทธเจ้าอันว่าบุคคลผู้อื่นในโลกตั้ง 3 ประเสริฐ ตั้ง
พระพุทธเจ้าได้แต่และ

9. พระสัพพัญญูเจ้า ได้บำเพ็ญแล้วยังบารมีในภอ อันนี้และ อดีต อันป็นไปแล้ว ยังอาจจักนับได้อัน
ควรรู้อัน บ่ออาจจักนั้นได้อันจาควรอริยะแก่คนตั้งหลายแต่และตั้งนั้นพระพุทธเจ้าจึงจักสำแดงยังบารมีธรรมตั้ง
หลายอันป็นไปแล้วโผดแก่พญาและบริสัดตั้งหลายจึงจักกล่าวเป็นนัยกณว่าพณะอะนิมภาอิมะอุลอะสะโฮ
ยาถรนิอะสะชายสะ ถระโฆมา มุตริกสะอุยะละคะระตะเถ

10. ด้วยอัน ว่าจักผากนาเป็นพระพุทธเจ้าก็มีและเรื่องนั้น ไปในสุนันทะ อะสงไข พระพุทธเจ้า
เกิดมาได้ 9 กัลป์ และมภิวะสงไข พระเจ้าเกิดมา ได้หมื่นตน มอูล สงไขนั้น พระเจ้าเกิดได้หมื่นตนและบุคคล
กะอะสงไขพระเจ้าเกิดมาได้ 4 หมื่นตนพระเจ้าตั้งหลายเกิดมาอะสงไขอันฝูงนี้รวมตั้งมวลได้ แสนหมื่นหกป็น
ตนและพระตถาคตะก็ได้สร้างสมมาในสำนักพระเจ้าตั้งหลายฝูงนั้นผากนาเอา สัพพัญญูตถุญาณด้วยมะนะ
สามภาพได้ก่อนและกะคั้นนั้นกะอะสงไขนั้นพระพุทธเจ้าตั้งหลายเกิดมาได้ 5 หมื่นตนใน

11. สะขยะละ อะสงไขนั้นพระเจ้าเกิดมาได้ 8 หมื่นตนและในสังขรัตนา อะสงไข พระเจ้าตั้ง
หลายเกิดมา 8 หมื่นตนในสะขณะกะ อะสงไขนั้นพระพุทธเจ้าตั้งหลายเกิดมาได้ 9 หมื่นตนและใน ปฎุมอะสง
ไขนั้นพระเจ้าเกิดมาหมื่นตนได้อะสงไข อุกสูถ อะสงไขนั้นพระเจ้าเกิดมาได้หมื่นตนในอนันตะอะสงไขนั้นพระ
เจ้าตั้งหลายเกิดมาได้ 5 ปันตนและในสะขยะละอะสงไขนั้นพระเจ้าได้เกิดมาๆได้ 6 ปันตนและพระเจ้าเกิดมา
ในอะวงไขนั้นฝูงนี้รวมตั้งมวลได้ 3 แสน แลเวพระตถาคตะก็ได้สร้างสมบารมีในสำนักพระเจ้าตั้งหลายฝูงนั้น
ด้วยเจตนาภนาด้วยปาก ด้วยใจ แต่และ เรื่องนั้นเสโลอะสงไขนั้นพระเจ้าเกิดมา

12. มาตน 1 และใน 16 อะสงไขพระเจ้าเกิดมา 4 ตน พระองค์ใน รุสยาอะสงไข นั้นพระเจ้าเกิด
มา 3 ตนและพระเจ้าเกิดมาในอะวงไข 4 อันฝูงนี้ ได้ สิบสอง พระเจ้าและพระตถาคตะก็ได้สร้างสมปานใน
สำนักพระเจ้าตั้งหลายฝูงนี้ต้นด้วย กาย วา มนสาปถน ปรภรณาด้วยตนด้วยปากด้วยใจ แต่และพระเจ้าตั้ง
หลายเกิดมาในชาวอะสงไข ฝูงนี้มี 5 แสนปลายหมื่น 2 ปัน 26 ตน และมาถึงตถาคตะบัดนี้และพระตถาค
ตะได้สร้างสมปานในสพนักพระเจ้าตั้งหลาย ฝูงนี้ได้ 4 แสนปลายหมื่น 2 ปัน 26 ตนจึงได้สัพพัญญูเป็นพระเจ้า
ใน ภัทรรักป้ออันนั้นพระตถาคตะสร้างสมปานใน

13. สุทรรักป้ออันนี้ พระพุทธเจ้าก็มีมากนักพระเจ้าตถาคตะได้สร้างสำนักมสปานมากนัก จึงจักได้
เป็นพระก็มีมากนักตั้งนี้ พระตถาคตะเป็นสัพพัญญูยังตนและเทวดาตั้งหลายก็จักออกจื่อเปิงยังนิพพานธรรมได้

ชาวอะสงไขโกฏิปลายแสนโกฏิตัวสัตว์แล้วและอะธิปลาย สัตว์อันเป็นบุขาธิตั้งตะถาคะตะนี้แต่แต่ มะนะสา ผากนาได้แสนหมื่น 5 ปันตนแล้วในอะสงไข 4 อันเป็นจิตถาได้ 3 แสน 7 หมื่น 6 ปันตนและใน 4 อะสงไขนั้พระพุทเจ้าเกิดมาได้ 13 ตนในแสนมหากัปันนั้ได้ 13 ตน รอมตั้งมวลได้ 5 แสนปลายหมื่น 3 ปัน ตน และปลายชาว

14. ต เขละ ตามถเทว่าพุทดา อะนุนปริยา สุสุโขโยพุทธาอนุนสุหราชิสเขชียพุทธารโย เขมฤละขมะ อะหิจะนากะมีสุรถถเม ตั้งนี้ กถา แต่แต่พระพุทเจ้าเป็นปอุทิกได้ 5 แสนปลายหมื่น 2 ปัน 26 พระองค์ และ พุทธาอะนุนนมะราชะยา ยังจะยะมิหะ พุทธาอะนุฆะศตา พุทธาอรา เจนริคเมตว่าอะนาถะ มิเตเตเขมนุภาเรเน เต ถถานี้แต่จักเอาโพธสัตว์เจ้าอันเป็นสิทธาธิถะได้ล้านปลายห้า ปัน ห้าห้า พระองค์และพระลิตถาอะนุนนิมาจรายังพุทระนุนจะวะนาจาเคตเกสไลวกนจรอุถะตม

15.เตอนะถมิ เตจะ อุมจะ ถาสะเรณะถานี้จื่อเอาแต่ พระองค์ วิริยาถิตะได้ 2 ล้าน 5 หมื่น 8 ปันปลาย 5 พระองค์ และปกว่าสะถติตเตสัตว์สรัทสมมาน มีในสำนักพระเจ้ายั้งหลายตั้งแต่มะนะสาอุฆาณะขึ้นได้ 2 เท้าปสาธิถโพธสัตว์มนิสาปราถานันนั้ได้ 14 อะวงไขนั้ พระเจ้าเกิดมาได้ 2 แสน 4 หมื่น ตนและมถสิมถน ได้ 8 อะสงไขพระเจ้าเกิดมาได้ 6 แสนปลาย 6 หมื่น 4 ปันตนและลถ พญากรถ 7 อะวงไข พระเจ้าเกิดมาได้ 24 ตนในแสนมหากัปันนั้แล้ว พระเจ้าเกิดมาได้ 30 ตน รอมตั้งมวลได้ ล้านสิบหมื่นตน ปลาย 44 องค์และวิริยาถิกโพธสัตว์เสาสร้างสมปานบารมีในสำนักพระเจ้ายั้งแต่มะนะสามถนนั้น 2 เท้าสิทธถนิกะโพธสัตว์ สันถารนาพันนั้ได้ 28 อะสงไข พระเจ้ายั้งหลายเกิดมาได้ 4 แสนตนแล้วจินบพัน 36 พระเจ้าเกิดขึ้นมาล้าน 4 หมื่นปลาย พระองค์และทรงพระกรถมาได้ 16 อะสงไข พระเจ้าเกิดมาได้ 500 ปลาย 8 พระองค์ และในแสนมหากัปันนั้พระเจ้าเกิดมา 60 ตน รอมตั้งมวนได้พระเจ้า 2 ล้าน 4 หมื่น 7 พัน ร้อยปลาย 7 พระองค์ และอันมีตามถะถะจถะถะอุณินตติพระหลวงและพระเจ้ายั้งหลายยากนาเป็นพระ 3 จำพวกสันนั้และมหาราชะตภาภโตมาสะมิเมบุเกตวงกรียาถาณะถินิสะอุถาณินตตาโพธิยาसानาถินิสะอุถนั้ถิตวาโพธิยาเยอะปนาติตัสมาการราชะโตสัถุพัสสุพระพุทธาเกอะภิสอนุมากิ

15. มหาราจตุรรมหาราชพระตถาคตบำเป็งยังบารมีตั้งมวลก็ได้ที่ยังถานตัวหลายเป็นต้นว่าลुकักรัก เมียรัก เป็นถานแล้ว หื้อเข้าของเป็นถานด้วยอันยากนาเป็นพุทระตะนี้แล้วในถาลบัตนั้พระตถาคตได้เป็นพุทระเป็นสัพปัญญพุทระ เหตุตั้งอันบุคคลผู้รู้รำเป็งด้วยกำว่าสทวะอันเป็นพระพุทเจ้านั้แสนยากแต่และว่าอันบุคคลผู้นั้นเรียกว่ารู้จักคุณพระพุทเจ้าแต่และอะยังถะเมถะวะโตอะมุตสะโล ธรรมกถุนาถานาถินิถาณะส่วนอันว่าพระธรรมเจ้านั้ก็เกิดมาแต่ถิตคมุขแทนพระพุทเจ้าแต่และบุคคลผู้รู้รำเป็งว่าตั้งนี้เรียกว่าผู้รู้คุณธรรมแต่ละ

บุคคลผู้ใดรู้งานนี้ว่าตั้งนั้นสามเส้าก็เป็นลูกศิษย์แห่งสัพพัญญูพระพุทธเจ้าว่าตั้งนั้น ภาเนตยะยังมะเมวินิตินุขาอะยังมะมาผิโต เถตุนาสัมมะจะนาอะยังมะระมเมอนอิธิสเยตถะเนตถะคะอา ข้าแต่พระพุทธเจ้าส่วนอันธรรมนี้ยังตั้งอยู่เสียงกาลนานแต่ใดจารธรรมนี้จักตั้งอยู่เหตุใดจงธรรมนี้เป็นไอแห่งพระพุทธเจ้าแต่อิทธิและอะภาเนกาลนั้นพระพุทธเจ้าจึงกล่าวว่าก่อนมหาราชาศานาตถาคตนักจักตั้งอยู่ด้วยสมาเลียง 5000อาสาจะและดูก่อนมหาราชาศานาตถาคตักยังจักตั้งอยู่ตราบนั้นจะและ ตัสมาจตุบาวักกับจักตั้งนั้นปรินิพพานตั้งหือระหะสกาผิสุโยวะ ดูก่อนมหาราชาเหตุตั้งเรื่องอันว่าอัปในเมื่อพระตถาคตะปรินิพพานไปแล้วตั้งอันจาวเจ้าอะระหันตาตั้งหลายก็จักกระทำสังคายนาธรรมปิยะกะตั้ง 3 ปีอย่าจะและนา ติหิมยะถานิจรังกิตาภาเวย ส่วนอันว่าธรรมปิยะกะตั้ง 3 ตัวนี้ก็เป็งจักตั้งอยู่เสียง กาลละนั้นจะและ มหาราชามะมะสาสนังบอัสตวัสสังขาโย ภิกขุณสาหะสังขาโยภิกขุอะระหันตา นาโตติภิวสิหะสังขาโยตินิมิ มหาราชาจะตุรามมหาราชาในเมื่อพระตถาคตนีผ่านไปแล้วได้ 500 ปีและตั้งอัน ภิกขุณตั้งหลายบมีจะเสียงไปจะและ แม้ว่าหามีได้จะและ เมื่อตถาคตนิพพานไปแล้วได้มีจาวเจ้าตั้งหลายอันเป็นสาวกอรหันอันยังมรรคผลก็มีบมีและในเมื่อพระตถาคตนิพพานไปแล้วสองพันปีจาวเจ้าภิกขุสงฆ์ตั้งจากรู้วินัยปิยะกะหือบรมวลแต่ก็หาบได้จะและในเมื่อพระตถาคตนิพพานไปแล้วได้3ปีภิกขุสงฆ์จักประกอบด้วยต้นหาบได้หื่นจะและแม้ว่าต่างคนต่างรู้และในเมื่อพระตถาคตนิพพานไปแล้ว4พันปีนั้นหาผ้าจีวรก่อน บได้จะและในเมื่อพระตถาคตนิพพานไปได้ 5พันปีหาภิกขุภาวะบได้หาผ้าจีวรอันใหม่บได้จะและเมื่อตั้งอันพระสงฆ์ธรรมกล้ายตั้งอยู่หอนบิภายจะและเพื่อเหตุตั้งอันอินว่าและอันจาดแต่ละแม้ว่า พระอริยมะตริยักยังจักลงมาโผตเป็นสัพพัญญูเป็นพระปายภาคหน้าแห่งภาคตะวันออกตะนี้และเทศนาแก่คนและเทวดาตั้งหลายเลื่อมใสธรรมแห่งพระพุทธเจ้านั้นพระพุทธเจ้าตั้งหลายก็จักเตสนาสีบภัยไปปายหน้าเตียมย่อ่มจักเป็นประโยชน์แก่คนและเทวดาตั้งหลายจะและบุคคละโรอิธิบาเลวามหาเนาธัมมสิสตีวาบุจิงวาลิตวาพจุมยะถมะการะอะธัมมวาลิขิตเตเกลิโอบุกโลยังสัมปติอิเสบานุสาสมมติอาสาเรสสรณะนิบิอะมายังนกนิตสพิเยวาติตุกรมหาราชบุคคลผู้ใด ผู้จายก็ตีผู้หญิงก็ตีเป็นตีก็ตีเป็นตุก็ตีเรเช็ญใจก็ตีและผู้ใดสร้างได้เขียนยังธรรมนี้ก็ตีได้สักกะบูกี้ตีได้ไหวบบคนก็ตีได้ต่านก็ตีได้แต่มีก็ตีได้เขียนดีตีได้กำจู้ด้วยใจก็ถือว่าได้จ้างทำนผู้อื่นเขียนก็ตีให้เทศนาให้ท่านฟังก็ตีท่านโดฟังด้วยก็ตีและผู้ใดได้หือท่านไว้ในพระพุทธศาสนาพระพุทธเจ้าตีได้ก็ตี บุคคลตั้งหลายผู้นั้นชื่อว่าปรารถนาเอาสมบัติในมนุษย์โลกและเทวโลก พรหมโลกก็ตียะการหนึ่งจักยกานาเป็นอะระหัตสาวกตั้งอื่นแม้จักได้จดหนาเป็นสัพพัญญูตั้งอันก็ตีกำหนดผู้นั้นก็จักบรมวลแต่ดีหลี บอย่าจะแลบุคคลผู้ใดได้สร้างธรรมผุนี้ด้วยตนก็ตีหือต่านผู้อื่นเห็นก็ตีสร้างไว้ก็ตีบุคคลผู้นั้นยังจักก่อนเตียงไปมาในวตสงสารนี้บ่หลอนว่าได้ไปสู่ตีสัตว์ตีมารสัจจานิและโยธัมพะจะผสมกะวะเสนวาลิขิตเบวะสาสะยังลิขิตตั้งวาโยมหามบบเลาลถะนิตมทานิยังสังสาเยกะคะวาเวจาเตมหิณีโตมหาบุตาโวมหาพสมหาพริวาโหติ ส่วนอันว่า

บุคคลผู้ใดสร้างกัณฑ์ได้จ้างท่านสร้างกัณฑ์หากเขียนด้วยตัวกัณฑ์บุคคลผู้นั้นก็จักได้เสวาอาณิสสอันมากนักได้เกิด
มาภาคหน้าอันใดกัณฑ์คนและเทวดาหากปาสักการะยังบุคคลผู้นั้นก็ตั้งแต่ละคนผู้นั้นก็จักมีฤทธิ์มากพอกมีอนุภาพก็
มากนักและมียศบริวารมากนักและยกอบด้วยรูปสมบัติอันงามตั้งคำจกก็มีกำลังแรงมากนักและขณะ
กาลละสัมผัสเพลสุคติในกาลเมื่อนั้นจักจตุตธานั้นกับจักหลงก็จักได้สติอันดีก็จักได้ไปสู่สุคติส่วนอันว่าเทวโลก
และเทมณาจาปิยะตถาคตมาหะเหตุตั้งอันพระพุทธเจ้าเทศนาการอันว่าขณะโลละสมณะอุจะตือวันข้าตริต
วานาเถลิตรวนิตเตอินอ่านบุคคลผู้ใดได้สร้างธรรมอันในเมื่อจุตะกาลนั้นก็จักหลงจักได้ไปสู่สุคติพรหมโลก
เทวโลกด้วยทางอันนี้พัก บุคคลผู้ใดได้กระทำกุศลกรรมถือได้สร้างธรรมอันนี้ก็จักไปสู่เทวโลกตั้งหลายแต่จะ
และบ่ออย่าอะสิอุบจากะวัตติจะ ตุละเบสุละเบสุสะโรกะเบตราวิบุลังกนาเตอะสะโม่กะมะบุคคลผู้ใดได้สร้าง
ธรรมอันนี้ไว้กันจากชาติอันนี้ก็จักได้ไปเกิดในภพโลกและได้เสวยสมบัติมากกันตามจากเทวโลกก็จักได้มาเกิด
ในโลกมนุษย์เมืองคนก็ได้เป็นพญาจติราชาอันเป็นใหญ่กว่าตัวพญาตั้งหลายอันอยู่ในทิศ 4 ได้8ชาติเรื่องนั้นเล่า
จักได้เป็นพญาตามมาเทศในมานน้อยเมืองใหญ่ตั้งหลายบัจจกคนนับได้และเทวดาตะเถระอะบะตธรรมนุสนณาสิ
ภิกษุอุมเนบุขุวิสารเธ ส่วนบุคคลผู้ใดได้สร้างธรรมอันนี้ไว้กับศาสนาดังอันแม่นต์เกิดมาในชาติเมืองฟ้าเกิดมา
ในมนุษย์โลกเมืองคนก็ประเสริฐล้ำเลิศกว่าคนทั้งหลายด้วยสิริสมบัติตั้งมวลและประกอบด้วยเจตนาอนุภาพ
และเกิดมาพร้อมความรู้แบบปิดก 3 ด้วยปัญญาอันฉลาดมากนักและอันหาที่จักเปรียบได้ส่วนอันว่าบุคคลตั้ง
หลายเป็นอุทิตอาสาปะอ แม่ ปู่ ยา ตั้งหลายแม่นเขาได้กระทำบาปแล้วได้ไปตกนรกตั้งอันเขาก็จักได้ป็นจากนรก
อันถาวรโทษถึงตัวตัวมากนักก็ด้วยอาณิสสอันอันสงคอันได้สร้างธรรมอันนี้ได้เป็นมูลศรัทธาไว้กับศาสนา
ตั้งอันก็จักป็นจากนรกแล้วได้ไปสู่เทวโลกจะและปสาทสัตการะนะขยิบมะกิตเราจาตะขิหิสมนะธัมมิชิตติก
นาถส่วนอันว่าบุคคลใดและได้สร้างธรรมอันนี้ไว้กับศาสนากับจตุตธานจากมนุษย์โลกไปเกิดในเทวโลกอัน
ประกอบด้วยวิมารอันครวมจันยินตีต่างๆประกอบด้วยแก้ว7ประการมีพระหุตาหิเบตโลกปิตรธรรมลิขิตดาหิละ
ยาส่วนบุคคลตั้งหลายผู้ใดสร้างธรรมอันนี้ไว้กับศาสนาดังอันจตุตจากเมืองคนก็จักได้ไปเกิดเมืองฟ้าเสวย
สัมปตมมานักก็จักมาเกิดเมืองคนก็จักได้ไปเกิดในตกุลอันต่ออันทุกขบุคคลใดได้สร้างธรรมอันนี้ไว้กับศาสนา
ในเมื่อจบชีวิตอันเกิดมาบากสุกบางก็ทุกได้เกิดมาเป็นสุขอันบริบูรณ์แล้วก็จักได้บวชในพระพุทธศาสนา
พระพุทธเจ้าก็จักได้ตรัสรู้ธรรมวิเศษแล้วก็ปิยะกะตัว3แล้วก็จักได้รู้เรื่องจันยินตีในศาสนาของพระพุทธเจ้า
อันเกิดจากมาบายหนีที่ถือว่าในสำกพระพุทธศาสนาตนจืออริยเมตริยเจ้าเมปายลุนจักก็ได้เกิดอมหทานิบาน
ธรรมเจ้าอันใดเลียนตั้งตุกกับในภาวสังสารเสสพาถาคุจะระอะกะระจาธรรมสุตตามียเอยติยาสิอะระราจาใน
กาลกับพระสุนันทะเราจะได้ฟองฟังธรรมเทศนาพระพุทธเจ้าก็มีใจจันยินตีโสมโสมเสอะอาดแต่บตันวมวลกันมัส
การไหญ่ยังพระพุทธเจ้าด้วยสักการอันครแล้วปูจาธรรมเทศนาแห่งพระพุทธเจ้าด้วยเครื่องปูจาแห่งพระสุนันท

ก็ตัวอยู่ในธรรมวิเศษในขณะบ้คเดียวตันนั้นถือว่าได้แก่งยังโสการปฏิบัติละเป็นโสดาบันบุคคลผู้ไตตรัสรู้วิชา 6
ประการเลียงแล้วมปีติโสมนัสจี้มจยินติแล้วในตนด้วยเทศนาพระพุทเจ้าแล้วเลิกยังอะสุระตั้งหมตนมัสการ
ไหว้พระพุทเจ้าแล้วก็เมื่อสู้วางนิเวศน์แห่งตนก็มีวันนั้นและสุนันท สุตตั้งเทศนาสุนันทสูตรก็แล้วเท่านี้ก่อนแล-
แล-

